

9.11.36

ערב הכינוס נחאספה הועדה הפוליטית. העמדותי לבירור
חדש שאלת הפריטי. הפרדתי בין יחסנו לפריטי כצורת שלטון ובין
יחסנו להכרזה מצדנו על פריטי. התנגדתי להכרזה. מפני:

- (א) שתזיק לרעיון הפריטי בוועדת המלך,
- (ב) תרגיז את הערבים,
- (ג) תפחיד היהודים, כי יערבבו הכרזה זו במטרה סופית,
- (ד) תערער את הקואליציה,
- (ה) תטיל אחריות עלינו אם האנגלים יחליטו על פריטי
מספרי.

הוויכוח היה חריף, ומשום מה דווקא ע"י משה. האשימו
אותי כמעט בהתנגדות לפריטי.

כשבאתי הביתה מאוחר מהישיבה מצאתי ביומני מלפני
שבע שנים בדיוק את הדברים האלה:

"תל-אביב, 9.11.29

"בעשר הרצאתי על חכנית השלטון בארץ. וויכוחים לא
היו, כי ההרצאה נמשכה כשתי שעות וחצי.

מדעות החברים שמעתי לע"ע רק התנגדותו של משה. רמז
רוצה שיתווכחו על הצעה זו חמש שנים. בהרב מתנגד. שני דברים
נחוצים בארץ: כידונים ובתי ספר. ברל נוסה להצעתי.
ביילינסון "מעייין", בשם ארלזרוב אמרו לי שהוא מתנגד..."

. / .

הרצאה זו היתה על חכנית שלטון פריסטי. התכנית

עובדה עוד ב-3.11.29 כפי שרשום ביומני מאותו יום אולם
אחר כך שכללתי התכנית ובצורה המוגמרת נמסרה לחברים ב-23.11.29
(כ' חשוון תרצ'). המפלגה אסרה עלי אז לפרסם דברי. גם לצבור
הרחב של החברים לא הרשו לי זמן מה למסור התכנית. הוויכוח
התנהל רק בחוגי המרכז. רק כעבור שנה הורשה לי לפרסם התכנית,
והיא נחפרסמה בהפה"צ 22, שנת 1931.

10.11.36

הכינוס היום היה לא רע. המעטים שחלקו על דברי -

התווכחו לא עם מה שדיברתי אלא עם מה שהם שמו בפי. ב'חוד
הצטיין בכך בוגרשוב, אולם התבלס שוב מה שמתגלה בוויכוחים
הפוליטיים: העדר כל הבחנה פוליטית, ליקוי מלא של חושים
ממלכתיים, עוץ גמור ביחס למציאות פוליטיות, לאפשרויות,
לסכנות, להגבלות, הקלות שבה פותרים שאלות מסובכות, שלטון
המליצה, הנאיביות של הארגומנטציה, היסח הדעת ממנטליות של
עם אחר, מאינטרסים של עם אחר, החלפת סברות בעובדות, שימוש
בנימוקים שמספיקים לעצמנו כנימוקים בשביל אחרים, - וחביעות
מזרים על יסוד צדק מוחלט ואמת נצחית כאילו רק הצדק המוחלט
והאמת המוחלטת שולטים בעולם וביחסי עמים. חוסר כל כשרון
למשוך אחרים, לרכוש ידידות; התאמצות משונה להשניא עצמנו על
אחרים ולהשניא אחרים על עצמנו - אם גם כל קיומנו חלוי
באחרים, כמו שקיומנו עכשיו חלוי באנגלים. הגזמות בהאשמות,